

Sammensætning, besløgtet med Viinsvovlsyren, idet Platinchlorfir træder istedetfor Svovlsyre, og Ætherin istedetfor Æther; ligesom og dens krystalliserede Forbindelser indeholde Vand netop i det Forhold, hvori Ætherin giver Alcohol.

Dette Resultat havde Forfatteren alt uddraget af sine tidligere Undersøgelser; men tildeels fordi han den Gang arbejdede med ikke fuldkommen rene Producter, vare nogle af de enkelte Data mindre afgjørende. [For en Deel af denne Grund, og for en Deel fordi *Liebig* havde angivet, at Kaliumforeningen stedse gav Vand ved dens Decomposition, havde nogle Chemikere anseet det brændbare Chlorplatin for en Ætherforbindelse. Men Forfatteren har nu ogsaa paa det Bestemtteste viist det Urigtige i *Liebig's* Angivelse.

Ved denne nye Undersøgelse fandt Forfatteren, at der samtidigt med det brændbare Chlorplatin dannes Aldehyd ($H^8 C^4 O^2$) og Saltsyre og som Biproduct Chlorbrintæther. Overeenstemmende hermed fremstiller han Theorien af Virkningen mellem Ptatinchloridet og Alcoholen saaledes, at (2 Pt. 3 Cl.) [2 At. Platinchlorid] + 24 H 3 C 4 O [2 At. Alcohol] give (4 C 8 H. 2 Pt 4 Cl) [brændbart Chlorplatin] + (3 H 4 C 2 O) [Aldehyd] + (4 H 2 O) [Vand] + 4 H 4 Cl [Chlorbrint], som med Alcohol i Overskud danner Chlorbrintæther.

Ved en senere fornyet Undersøgelse over den Forening, som det brændbare Chlorplatin giver ved Chlorammonium, har han fundet, at denne har en Sammensætning i alle Maader (selv hvad Krystalvandet angaaer) svarende til den af Kaliumforeningen.

Dr. *Lund*, Selskabets Medlem, har indsendt den anden Afhandling over Kalksteenshulerne i det Indre af Brasilien, som indeholder Beskrivelsen over *Lappa de Cerca grande*, (indrykket i Selskabets naturvd. og math. Afh. 6te Deel). Under 19° S. Brede og skilt fra *Rio das Velhas* venstre Bredde ved nogle afbrudte Smaaehøie udbreder sig en stor Slette, der mod Syd begrændses af *Serro de Espinhaço's* sidste Forgreninger, og som indeslutter en Deel bækkenformige Fordybninger, tildeels fyldte med Vand. Vor Reisende blev især tiltrukket af en Eng, bevoxet med en *Cassia* og en *Melochia* og begrændset mod Syd af en lodret Kalkvæg, *Indianerklippen ved Mocambo*, der, bedækket af raac Tegninger, udførte af Indianere, sandsynligviis af *Cajapos* Stammen, frembyder et af de faa Mindesmærker, som hidrøre fra Brasiliens omflakkende Vilde. I Nærheden af Indianerklippen, og omtrent 150 Fod over Engen ligger Indgangen til *Lappa de Cerca grande*, en Hule i Kalkstenen, hvis Jordlag

har været en vigtig Erhvervskilde for dens Eier, formedelst den Mængde Salpeter, det indeholder. Af denne Aarsag er en stor Deel af Bunden opgravet og de Knogler, som den indeholdt i en utrolig stor Mængde, kastede til Side og forstyrrede; men Dr. *Lund* var saa heldig at finde Steder i det Indre af Hulen, hvortil Forstyrrelsen ikke havde naaet. Af en Masse, der udgjorde omtrent 10 Kubikfod, samlede han Tænder og Knogler af 70 Individuer af en uddöd *Paca* og af 2 Individuer af et ligeledes uddödt Rovdyr af Hundeslægten, *Canis spelæus*. Paa et andet Sted fandt han endnu Knoglerne af en liden Art af Hiorteslægten af Störrelse som *Catingeiroen*.

Den fossile *Paca* ligner i hele Skelettet den nulevende, men Ujævnhederne paa Overfladen af Pandebenene og den bageste Deel af Aagbuen ere langt større ligesom ogsaa hele Dyret er større end det nulevende, og Forfatteren har nu ingen Tvivl længere, at den i *Lappa nova de Maquiné* fundne *Paca* ikke er den nulevende, men den fossile Art.

Den fossile Ulv, hvoraf i denne Hule ikkun fandtes 2 unge Individuer, forekommer ogsaa i andre Huler, og idet Dr. *Lund* anfører de lagttagelser, han har anstillet over dette Dyrs Levninger i andre Huler, uddrager han det Resultat, at det, i det mindste i enkelte Individuer, overtræffer de største nulevende vilde Arter af denne Slægt, at det har beboet Hulerne og fyldt dem med Knogler ved at slæbe sit Rov ind i dem ligesom den europæiske fossile Hulchyanen. En nøiere Undersøgelse af Knoglerne viser nemlig, at deres Beskadigelser tildeels ere af den Natur, at de ikke levne mindste Tvivl om at de hidrøre fra Indvirkningen af Rovdyrs Tænder, og den Omstændighed, at Knoglerne af de unge Huleulve, som fandtes i *Lappa de Cerca grande* vise samme Beskadigelse, gjør det sandsynligt, at den ligesom Hulchyanen angreb sin egen Slægt.

Men foruden disse Beskadigelser viste sig andre, idet nemlig Knoglerne vare afrundede, og afslebne paa alle fremspringende Dele. Forfatteren viser nu at Vandet engang vedvarende har bedækket Engen og staaet høit op paa Indianerklippen, der endnu bærer Mærke af denne høiere Vandstand i en horisontal Fure, som løber omtrent 40 Fod høit over Engen. Vandet maatte i den Tid staae i de dybere Dele af *Lappa de Cerca grande*, og lidt efter lidt maatte Knoglerne af de fortærede Dyr falde ned i disse Vandsamlinger, hvor de ved Vandets Bevægelse bleve afrundede. Denne Henliggen i det

kalkholdige Hulevand forklarer ogsaa hvorfor den dyriske Substants som ellers naar den forsvinder efterlader en porös Knoglemasse, her er fortrængt af Kalkspath, der har sikkert Knoglerne en bedre Vedligeholdelse end man ellers pleier at iagttage. Tilsidst slutter Dr. *Lund* af Hulens Beliggenhed i Nærheden af den nu udtørrede Indsøe og den overvættets store Mængde af fossile Paca Knogler, at dette Dyr ligesom den nulevende Art har fört en amphibisk Levemaade.

Professor *Eschricht* har, ved at erholde en Mængde særdeles friske og velbevarede Exemplarer af *Clione borealis*, faaet Leilighed til at undersøge dens indre Bygning. De nye Forhold, han har fundet eller de hidtil tvivlsomme han har oplyst, ere især følgende:

1) *Det af Cuvier angivne Karnæt paa Finnerne er* (som Flere allerede have formodet) *et Næt af Muskelfibre*. De ligge paa hver Flade af Finnerne i et dobbelt Lag, hvert Lag bestaaende af næsten parallelle Fibre, men de to Lag paa hver Flade krydsende sig skraat, hvorved de tage sig ud som et Gitterværk af skiaeve Rhomboider.

2) *Finnerne ere forenede ved en smallere Middeldeel*, der gaaer tvers igiennem Dyrets Halvdeel, og hele Svømmeredshabet, hvoraf Finnerne kun udgiøre de to store udstaaende Sidedele, har Lighed med en Kajakaare.

3) *Clione har to meget fuldkomment uddannede Öine*; men disse sidde ikke, som Flere have angivet, for paa Hovedet, men i *Nakken*, eller i Tverfuren mellem Hovedet og Bagkroppen.

3) De 8 saakaldte Tentakler paa Hovedet ere, i Henseende til deres almindelige Forhold, overmaade rigtigheden beskrevet af *Pallas* og *Fabricius*, men ikke af *Cuvier*. Kun de to af dem (som *Cuvier* ikke omtaler) ere virkelige *Fölehorn*, og disse kunne krænges ind, saa at de udvendigea heelt forsvinde, paa samme Maade, som Sneglenes *Fölehorn* i Almindelighed. Det er udentvivel disse to *Fölehorn*, der ikke fuldkomment indkrængede, men staaende frem som to smaae runde Forhöininger, ere blevne holdte for *Öine*, f. Ex. af *Blainville*. De 6 større Tentakler kalder Forfatteren, paa Grund af deres Plads og Form, *Hovedkeglerne*. Disse kunne ikke krænges ind, men kun trækkes noget sammen, og skiules ved en dobbelt Hudfold (*Præputium Pallas*), der kan slaaces over dem, og, naar dette skeer, faaer Hovedet den tvekuglede Form. Disse Hovedkegler have en stærk rød Farve, og skiulte under *Præputium* gave de